

at de Bemærkninger, som Udvalget har gjort med Hensyn til § 72, ere vel grundede baade med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvem Staten rammer, og med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes der skal forholdes ligeoverfor den nuværende Afgift til Statskassen i det sjældnere Tilfælde, hvor der allerede eksisterer en saadan Afgift.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved

Lovforslagets § 70 (See Anhang A, Sp. 1207) vedtoges eenstemmig med 35 Stemmer.

Dernæst fattes under Forhandling 7de Afsnit, indbefattende §§ne 74—84 incl.

Da Ingen ønskede Ordet, foretoges Afstemning, hvorved

Lovforslagets § 74 (See Anhang A, Sp. 1209) vedtoges eenstemmig med 34 Stemmer, og dermed ansaaes Afsnittets øvrige Paragrapher for vedtagne.

8de Afsnit, §§ne 85—96 incl., fattes under Forhandling.

Ordføreren: De første Forslag troer jeg maae betragtes som blotte Redactioner. Det maa anses som en Forglemmelse, siden alle de andre Paragrapher have en Overtskrift, at nogle ere gaaede frie. Derimod er det en lille Realitetsforandring, naar det i § 96 foreslaaes at indskyde Ordene „den i samme Provinds“, hvorved jeg skal henholde mig til, hvad jeg tidligere har udtalt. Det synes ikke at være hensigtsmæssigt, at en Stump af Lolland skal indbetale til Bordingborg, eller en Stump af det sydlige Sjælland til Sørbøbing o. s. v. Forslaget om Tilføielsen af 2 Stykker til § 96 antager jeg maa vedtages uden Afstemning, da Meningen kun er, at de skulle flyttes fra et andet Sted hen paa dette, hvor deres Plads er.

Jessen: Jeg har, som det ærede Thing vil have bemærket, tilladt mig at stille et Endringsforslag til § 85, som gaaer ud paa, at de, der ved § 16 vilde blive berettigede til at ernære sig ved egne Hænders Arbejde, skulde strax komme i Besiddelse af denne Ret, istedetfor at Lovforslaget skyder dette ud indtil Aaret 1862. Dette Forslag har vel ikke førend nu været stillet under Forhandling; men det har dog allerede mødt en Modstand, forsaavidt den meget høitagtede Indenrigsminister har, ved Løilighed af Forhandlingen om § 16, behaget at yttre den Formening, at der kun var liden Overensstemmelse mellem at stille et saadant Forslag til § 85, som det nu under Forhandling værende, og paa samme Tid at stille andre, som ligeledes hidrørte fra mig, idet han derhos udtalte, at disse øvrige Forslag sigtede til Kjøbstædernes Fordeel, men dette nu omhandlede derimod ikke. Jeg undlader ikke at henstille til det ærede Things Bedømmelse, om der maatte ligge nogen indre Overensstemmelse deri, eller om det ikke derimod er ganske forstaaeligt, at den selsamme Mand, som finder, at det efter Lovforslagets Bestaaenhed vilde være rigtigst, at Lømpelsen for Kjøbstæderne i Overgangsperioden blev noget større end ved selve Forslaget givet, tillige kan finde, at Lømpelsen skulde hentes ad anden Vej end ved, at Retten for hver Mand til at ernære sig ved egne Hænders Arbejde, hjulpen af Kone og Børn, skulde spærres ude indtil Aaret 1862. Jeg troer, at § 16 kun behøver at være opstillet saaledes, som skeet er, for at Enhver vil beklage, at der skulde tøves nogen Dag med at lade Retten træde virksomt ind i Livet. Naar det foreliggende Lovforslag ikke gaaer ud herpaa, men paa, at ogsaa dette skulde udsættes til Anno 1862, ligesom Ikræfttrædelsen af Bestemmelser, der anderledes bryde med hidtilværende Forhold, vil Grunden dertil upaatvileligt alene ligge i Hensynet til Lømpelsen for Kjøbstæderne. Man har upaatvileligt taget Hensyn til, at der ogsaa som Følge af § 16 kunde indtræde en forøget Concurrence for de hidtilværende Rørigsbrugere, og har villet staae dem for samme indtil 1862. Ogsaa jeg skal være meget betæn-